

indestaaende i solgt Domænebondegodts. Jeg har allerede i Folketinget haft Lejlighed til at godtgøre, hvorledes disse Kestkøbsummer ere fordelte paa forskellige Hænder, hovedsagelig med meget smaa Beløb. Jeg har saaledes udhævet, at der af den samtlige Masse af Debitorer, der beløber sig til 3,037 forskellige Konti, findes ikke mindre end 1,863 Debitorer, der skyldte under 500 Kr.; dernæst er der 482, der skyldte mellem 500 og 1,000 Kr.; 103, der skyldte mellem 1,000 og 1,500 Kr., og endelig 589, der skyldte over 1,500 Kr. Jeg mener, at der ligger et Bevis for, at disse Summer ikke kunne siges at trykke Enkeltmand. Dertil kommer, at der nu ikke længere sidder nogen af de Ejere, der i sin Tid købte disse Ejendomme, men helt ny Ejere, der altsaa ikke kunne siges, at de fra Købet af have en Berettigelse til at faa Vættelser fra Statskassens Side. Jeg skal ogsaa fremhæve, at disse Ejendomme solgtes paa meget billige Villkaar. Heller ikke fra Hensyn til Debitorernes Trang kan der argumenteres for en Nedsættelse af Renten; men det er jo ogsaa nok muligt, at Folketinget særlig har taget et andet Hensyn med i Betragtning, nemlig det demonstrative Hensyn, idet man har villet ind paa det uønskelige i overhovedet at nedsætte Rentefoden for Pantegæld her i Landet. Jeg kan til en vis Grad hde den Tanke min Sympati, jeg finder ogsaa, at det er heldigt, at Renten for Kapitaler i faste Ejendomme gaar nedad, men jeg hævder ved Siden af, at denne Nedgang skal svare til de virkelige Forhold til Pengemarkedet og Fluktuationerne herpaa. Her maa man jo sige, at der maasse snarere kan noteres en Tilbagegang end en Fremgang for dem, der med mig ønske Renten nedsat. Jeg kan altsaa tilføje med Hensyn til denne Post, at principielt ser jeg ikke, at der er noget i Vejen for at gaa til en Rentenedsættelse, saaledes som jeg vil tillade mig at anføre det med Hensyn til den næste Post, men jeg maa dog i Betragtning af, at Debitorerne ikke ere trængende, og i Betragtning af, at jeg ikke tror, at man behøver paa den Maade at demonstrere, bestemt fra raade den paagældende Nedsættelse i Renten af Kestkøbsummerne af Domænebondegodts. — Den følgende Post angaar Renten af Kestkøbsummerne, indestaaende i faste Ejendomme, henhørende til de forrige Ryttergodsdistrikter, og drejer sig om en Sum af 2,603 Kr. 50 Øre. Det er ogsaa en Rentenedsættelse, og den maa jeg endnu stærkere end paa det forrige Punkt fraraade at gaa til. Det er nojsom bekendt, at der ved Ryttergodssets Overgang til fri Ejendom, som

saandt Sted for hundrede og nogle og tyve Aar siden, blev truffet den Bestemmelse, at Kestkøbsummerne skulde indestaa i de solgte Ejendomme som en Realbyrde. Vi kunne derfor ikke sige, at det er en Prioritet, der staar tilbage som uberigtigt. Det fremgaar formentlig ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed deraf, at der ikke eksisterer Obligationer for disse Beløb, de saakaldte kongelige Penge. De hvile paa Hartkornet og ere Genstand for Udstyknings paa samme Maade, som Hartkornet udstyffes. Der eksisterer ganske vist en Afgang til Indfrielse, men dette Moment er jo ikke tilstrækkeligt til at omforme disse Kestkøbsummeres sande Natur som Realbyrder, hvilende paa Ejendommen, og ikke Prioriteter. Det forekommer mig derfor ikke rigtigt at gaa til en Rentenedsættelse her.

Jeg kommer dernæst til § 4, hvor der findes en Anmærkning, der har fulgt Finansloven paa dens Vandring fra Folketinget herop. I den foreslaas det, at Land- og Vigningskatten med Undtagelse af den paa Tiender hvilende Landstat for det kommende Finansaar gaar over til Kommunerne. Det Beløb, som det her drejer sig om, er 1,682,000 Kr. Jeg tror ikke, at jeg behøver nærmere at udvikle, hvorfor jeg fraraader, at denne Anmærkning bliver staaende paa Finanslovsforslaget og gaar over paa det kommende Aars Finanslov. Der vilde jo ved Indsættelsen af en saadan Anmærkning træffes Dispositioner, der i høj Grad forandrede Land- og Vigningskattens Natur, idet der gives Skatten en Anvendelse, helt forskellig fra dens nuværende Anvendelse som Statsstat. Jeg anser det for forfæstelig saaledes at reformere en Skattelov og om danne den ved at sætte den ind paa Finansloven. Jeg finder det ogsaa mindre heldigt herved at foregribe en Bestemmelse, som udgør en Del af et større Lovforslag med langt mere omfattende Rækkevidde, et Lovforslag, der ogsaa er fremsat for Rigsdagen, nemlig i Folketinget, men som der endnu ikke er fort til Ende, saaledes at det altsaa endnu ikke har kunnet forelægges her for det høje Ting. Jeg fraraader altsaa, at man gaar ind paa at lade denne Anmærkning blive staaende paa Finanslovsforslaget.

Endelig er der paa Finanslovens § 24, altsaa ogsaa paa Finansministeriets Konto, strøget en Bevilling paa 7,200 Kr., en Bevilling, som jeg havde søgt til Afhjælpning af de Regnskabsrestancer, der forefindes under andet Kjøbenhavnste Toldrevisionkontor. Jeg kunde meget ønske, at dette Beløb atter blev optaget paa Finanslovsforslaget, for at der muligvis kunde opnaas Bevilling til samme.